

[Poul Sørensen.]

forstår ministeren på et senere tidspunkt muligvis har sagt, gik det netop ud på at tilbyde et indgreb fra folketingets side, forudsat at der kunne skaffes flertal for det.

Jeg vil gerne understrege, at så alvorligt som denne sag må bedømmes, med alt det, der er knyttet til den af økonomi og andet, er det for os at se ikke rimeligt, om man nu, som man er i færd med, gennemfører en lov, hvorved en enkelt mand bliver sat til, uden at parterne i sidste omgang kan komme til, at afgøre spørgsmålet på en måde, som i hvert fald dansk landbrug gennem mange år har modsat sig, og som vi fra vor side også vil modsætte os, idet vi mener, at denne sag, som allerede sagt adskillige gange, burde føres over til de normale lønforhandlinger mellem organisationerne, som skal finde sted i løbet af få måneder.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Til det ærede medlem hr. Sønderup vil jeg gerne sige, at den situation, der forelå i 1933, da det radikale venstre gik med til en forlængelse af de gældende overenskomster, overhovedet ikke kan sammenlignes med den situation, der foreligger nu. Det var i forbindelse med en kronesænkning, en fuldkommen ændring i den almindelige økonomiske politik, at spørgsmålet om overenskomsterne blev løst ved den beslutning, som da blev taget. Situationen i 1933 kan overhovedet ikke sammenlignes med den situation, der foreligger i dag.

Det ærede medlem syntes, jeg havde talt hårdt til ham. Det har jeg måske også, men jeg synes ærlig talt, han fortjente det. Det ærede medlem stiller nu det spørgsmål til mig, om jeg er tilhænger af arbejdstidens nedsættelse. Må jeg dertil sige, at vi er jo ikke nu i voldgiftsretten, hvor vi skal procedere for et standpunkt; men jeg sagde, da jeg første gang havde ordet, at jeg anså det for at være på et meget uheldigt tidspunkt, spørgsmålet var rejst fra arbejdernes side. Så synes jeg iøvrigt, det

nærmest må betragtes som en fornærmelse mod voldgiftsrettens uvildige medlemmer, at man nu herfra vil give dem bestemte direktiver for, hvordan deres afgørelse skal falde. Jeg synes stadigvæk, det ærede medlem tager fejl; dette forum er ikke stedet for procedure for de to parter. Det, vi er stillet overfor, er, at vi skal anvise en vej til konfliktens løsning ved uvildige mænd udfra saglige og rimelige synspunkter. Det skulle tilsige os, at vi ikke her på forhånd binder os til aldeles bestemte standpunkter i det spørgsmål, som vi vil anmode en voldgiftsret om at afgøre.

Overfor det ærede medlems bemærkninger om ferieordningen skal jeg blot sige, at det er jo rigtigt, at ferieordningen ikke sorteret under landbrugsministeriet, men under det ærede medlem hr. Poul Sørensens ministerium; men jeg regnede faktisk med, at regeringen havde drøftet denne sag, inden lovforslaget blev fremsat, og at det ærede medlem hr. Sønderup som regeringsmedlem havde et vist medansvar for den lovgivning, der blev gennemført.

Som svar til det ærede medlem hr. Poul Sørensen kan jeg henvise til, hvad jeg allerede tidligere har sagt. Min begrundelse for at gå imod venstres og de konservatives forslag er denne: i den givne situation, hvor der fra en gruppe af arbejdere foreligger en overenskomstopsigelse i overensstemmelse med det grundlag, hvorpå overenskomsten er sluttet, altså en lovlig opsigelse, tror jeg, det vil være uheldigt, at vi ved at tage parti for den ene part i sagen — og det gør vi, hvis vi følger det ærede medlem — blander os i en afgørelse, som folketinget, jeg kan også sige, som erhvervslivet taget som helhed ikke er tjent med. Det bliver en politisk betonet afgørelse, og jeg må stadig henvise til den rent saglige fremstilling, som jeg gjorde opmærksom på havde stået i dagbladet „Børsen“, og som havde fået tilslutning fra kredse af erhvervslivet; det havde set konsekvensen af at tage det standpunkt, det ærede medlem i dag er talsmand for, og frygtet de konsekvenser for